

An Offer He Can't Refuse

Rashi

(17) וַיִּקַּם שָׂדֵה עֶפְרוֹן. תקומה היתה לו שִׁיבָא מִיַּד הַדְּיוּט לִיד מֶלֶךְ (ב"ר נח:ח). ופשוטו של מקרא, וַיִּקַּם הַשָּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל-הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֵה אֲשֶׁר בְּכָל-גְּבוּלוֹ סָבִיב: 18 לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינָי בְּנֵי-חַוָּה בְּכָל בְּאֵי שְׂעַר-עִירוֹ: 19 וְאַזְרִי-כֹן קָבַר אַבְרָהָם אֶת-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל-מַעְרַת שָׂדֵה הַמְּכַפְלָה עַל-פְּנֵי מַמְרָא הוּא זִבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: 20 וַיִּקַּם הַשָּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לְאַבְרָהָם לְאַזְזוֹת-קָבַר מֵאֵת בְּנֵי-חַוָּה: 24 1 וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְּיָמָיו וְד' בָּרַךְ אֶת-אַבְרָהָם בְּכָל: 2 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-עֲבָדָיו זָקֵן בֵּיתִי הַמִּשְׁכָּל בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ שִׁים-נָא יְדָךְ תַּזְזוֹת יְרֵכִי: 3 וְאַשְׁבִּיעֶךָ בְּד' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא-תִקְחוּ אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: 4 כִּי אֶל-אֶרֶץ-יְפֹתָי וְאֶל-מוֹלְדוֹתַי תִּלְכֶּךָ וְלִקְחוּת אִשָּׁה לְבָנִי לְיִצְחָק: 5 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲעֵבֶד אִוְלִי לֹא-תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלַכֵּת אֲזֻרֵי אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהֵשֵׁב אִשִּׁיב אֶת-בְּנֵי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יָצֵאת מִשָּׁם: 6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הֲשִׁמְרָה לְךָ בֶן-תְּשִׁיב אֶת-בְּנֵי שְׁמֵה: 7 ד' | אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחוּתִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלְדוֹתַי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לִי לֵאמֹר לְזַרְעֶךָ אֶתְּןָה אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מִלְּאָכּוֹ לְפָנֶיךָ וְלִקְחוּת אִשָּׁה לְבָנִי מִשָּׁם: 8 וְאִם-לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלַכֵּת אֲזֻרֵיךָ וְנִקִּית מִשְׁבַּעַתִּי זֹאת רַק

Bereshit 23.17-24.

17 וַיִּקַּם | שָׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמְּכַפְלָה אֲשֶׁר לְפָנֵי מַמְרָא הַשָּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר-בּוֹ וְכָל-הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֵה אֲשֶׁר בְּכָל-גְּבוּלוֹ סָבִיב: 18 לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינָי בְּנֵי-חַוָּה בְּכָל בְּאֵי שְׂעַר-עִירוֹ: 19 וְאַזְרִי-כֹן קָבַר אַבְרָהָם אֶת-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל-מַעְרַת שָׂדֵה הַמְּכַפְלָה עַל-פְּנֵי מַמְרָא הוּא זִבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: 20 וַיִּקַּם הַשָּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לְאַבְרָהָם לְאַזְזוֹת-קָבַר מֵאֵת בְּנֵי-חַוָּה: 24 1 וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְּיָמָיו וְד' בָּרַךְ אֶת-אַבְרָהָם בְּכָל: 2 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-עֲבָדָיו זָקֵן בֵּיתִי הַמִּשְׁכָּל בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ שִׁים-נָא יְדָךְ תַּזְזוֹת יְרֵכִי: 3 וְאַשְׁבִּיעֶךָ בְּד' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא-תִקְחוּ אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: 4 כִּי אֶל-אֶרֶץ-יְפֹתָי וְאֶל-מוֹלְדוֹתַי תִּלְכֶּךָ וְלִקְחוּת אִשָּׁה לְבָנִי לְיִצְחָק: 5 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲעֵבֶד אִוְלִי לֹא-תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלַכֵּת אֲזֻרֵי אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהֵשֵׁב אִשִּׁיב אֶת-בְּנֵי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יָצֵאת מִשָּׁם: 6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הֲשִׁמְרָה לְךָ בֶן-תְּשִׁיב אֶת-בְּנֵי שְׁמֵה: 7 ד' | אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחוּתִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלְדוֹתַי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לִי לֵאמֹר לְזַרְעֶךָ אֶתְּןָה אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מִלְּאָכּוֹ לְפָנֶיךָ וְלִקְחוּת אִשָּׁה לְבָנִי מִשָּׁם: 8 וְאִם-לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלַכֵּת אֲזֻרֵיךָ וְנִקִּית מִשְׁבַּעַתִּי זֹאת רַק

אֶת־בְּנֵי לָא תִשָּׁב שְׂפִיָה: 9 וַיֵּשֶׁם הָעֶבֶד אֶת־יָדוֹ תְנוּזַת יִרְךָ אַבְרָהָם אֲדָנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ
עַל־הַדָּבָר הַזֶּה:

Bereshit Rabba 59.7

וה' ברך את אברהם בכל

ר' יודן ורבי נחמיה: רבי יודן אמר: שנתן לו נקבה. אמר לו רבי נחמיה: עיקר ביתו של מלך, אין כתוב בה ברכה אלא וה' ברך את אברהם בכל, שלא נתן לו בת כל עיקר.

ר' לוי אמר: תלת בכל, השליטו ביצרו. בכל, שעשה ישמעאל תשובה בחייו. בכל, שלא חסר קלרין שלו כלום.

Genesis 23.17-24.9: 17. And the field of Ephron, which was in Machpelah, which was before Mamre, the field, and the cave which was in it, and all the trees that were in the field, that were in all the borders around, were made over 18. To Abraham for a possession in the presence of the Hittites, before all who went in at the gate of his city. 19. And after this, Abraham buried Sarah his wife in the cave of the field of Machpelah before Mamre; the same is Hebron in the land of Canaan. 20. And the field, and the cave that is in it, were made over to Abraham for a possession of a burying place by the Hittites. **Chapter 24** 1. And Abraham was old, and well advanced in age; and the Lord had blessed Abraham in all things. 2. And Abraham said to the oldest servant of his house, who ruled over all that he had, Put, I beg you, your hand under my thigh; 3. And I will make you swear by the Lord, the God of heaven, and the God of the earth, that you shall not take a wife for my son of the daughters of the Canaanites, among whom I live; 4. But you shall go to my country, and to my family, and take a wife for my son Isaac. 5. And the servant said to him, Perhaps the woman will not be willing to follow me to this land; must I need bring your son again to the land from where you came? 6. And Abraham said to him, Beware that you bring not my son there again. 7. The Lord God of heaven, who took me from my father's house, and from the land of my family, and who spoke to me, and who swore to me, saying, To your seed will I give this land; he shall send his angel before you, and you shall take a wife for my son from there. 8. And if the woman will not be willing to follow you, then you shall be free from this my oath; only bring not my son there again. 9. And the servant put his hand under the thigh of Abraham his master, and swore to him concerning that matter.